

Конкурс за поезия Усин Керим

Наградите

Във връзка с провеждането на ежегодния конкурс за поезия на името на УСИН КЕРИМ, днес 21 април 2003 година жури в състав: Калина Ковачева - председател и членове: Марин Богаков и Васил Чапразов, гл. редактор на в. "Дром Дроменгар", след като обсъди постъпилите за конкурса творби на 22 автори, реши:

СПЕЦИАЛНАТА НАГРАДА за цикъл стихове се присъжда на СТЕЛА КОСТОВА (Райна Стоянова) от Сливен

ПЪРВА НАГРАДА за цикъл стихове се присъжда на ТЕОДОРА КРУМОВА от Велико Търново

ВТОРА НАГРАДА за цикъл стихове се присъжда на МАРИНА ИВАНОВА от Сливен.

ОТЛИЧИЕ на: СТОЯН БУДАКОВ от Сливен за стихотворението "ДРУГАТА СТРАНА НА СТЕНАТА"

ОТЛИЧИЕ на: ДАНИЕЛА СИМЕОНОВА от София за стихотворението "ТИ ПОГЛЕДНИ"

Арман

Арман дян ман, дае –
ти на дикха лис.
Пархузим мъкха
Му рат на събълу
Щудрили мъкхаста
Му ило на чалъла
Мархусейли мъкхушта
Мъкхеса зивисеили.
Арман дян ман, дае!
Лошази акана, дикх ман
Тери мерава
Бреша на дикхим лис
Ма ров, дае
Кхеф-му мори
Ти башалин мърми зий.
Уши, дае, ченди лис, ти авил
Ода ти чешел манги и къни пхуб.

Стела КОСТОВА

Клетва

/превод от ромски/

Клетва ме прокле, майко –
да не го видя.
Погребах очите си
Кръвта ми болна е
Ръцете ми изстинаха
Сърцето ми не бие
Замръзнаха устните ми
Дните ми потъмняха
Клетва ме прокле, майко!
Радвай се сега. Виж ме!
Млада умифрам
Години не го видях
Не плачи, майко
Дом ми е - гроба
Да свирят моята песен
Стани, майко, извикай го да гойде
Той да ми хвърли черната пръст.

Горещо вино

Една щастлива идея ме озари.
Седнах под лампата и те зачаках.
Дълбока тишина залива стаята
и цялата къща.
Нито един звук от стъпки.
Времето се напрупа,
като текка задушна прясна.
Полумракът придоби аромат
на червено, горещо вино.
Дърветата шумяха
студено и безразлично.
Заваля силен дъжд.
Никой не избра. Никой...

Марина ИВАНОВА

Ти погледни

Ти погледни – угасва красотата
и пламъка надежда не трепти,
прокудена в безкрайя обичта ми,
стаена въгъла мълчи.

Ти погледни – ригае тишината
и влятата се гърчи в прахта,
замворена към тебе е вратата,
ти погледни отлила любовта ми.
И ступ сковава чашата с лъжи,
а твоят образ бавно избледнява
и твоят глас в съня ми не ехти.

Ти погледни – танцува бяла зима,
гори и спомен нямам да се стопля,
поне искра да беше ми оставил,
кървяща истина за теб да ми напомня.
Ти погледни – пътеката към мене
в мъгла неверна тъжно се стопява...
И вята за сбогом днес ти маха,
да ме проклинаш ще си пожелая.

Даниела СИМЕОНОВА

*****

Усукват мислите си в спомена за теб,
утихнала във дългото очакване
и топлината
на гласа ти,
събрана в първите лъчи на връщането ми.
Разпръсвам дните си
между мостовете
на двата града
във търсене на върната посока.
Водата помежду им разделя двете половини
на заминаването
и на връщането.
Очите ми са ослепели
от усилие.

Теодора КРУМОВА

Другата страна на стената

"От другата страна на стената?"
Тук стои вързан бял кон,
бял кон с
освободени очи.
Има прах, шум, деца и мухи по земята.
Има и болка.
Но за нея в никакой друг стих.

Нощем?
Светло е - от музика и свобода.
Сватбите свършват със заченати деца,
другаде
се чува пиянска кавга.
Малко по-късно
пияните плачат заедно,
и пият по една./

"А от тази страна на стената?"
Там няма бели коне,
прах, деца, даже мухи.
Има сякаш
по-малко болка ... но
не виждам
свободни очи!

Стоян БУДАКОВ

Поезия, трагедия, Усин Керим, поетичен конкурс, ромско дар слово, пиано – всичко това като че ли не би могло да бъде част от днешния ден на България, съдейки по новините, компроматите, политическите боричкания, грижата за елементарното оцеляване.

На 24 април т. г., в музикалния салон на Руския културно-информационен център

Ромите сънуват стихове

В София се състоя едно от онези събития, които, въпреки всичко около нас, дават израз на потребността ни от духовен живот, от стихове и музика, от света на прекрасното. На този ден там вестник "Дром дроменгар" за девети път обяви наградите на Конкурса за поезия на името на Усин Керим, в който тази година участваха голям събор от ромски поети и поетеси, класическата музика за пиано от Бетовен и Рахмани-

нов в изпълнението на Здравко Здравков буквално ни изтръгнаха от ежедневното ни съществуване и ни потопиха в красотата на ромската чувствителност, намираща като че ли с учудваща лекота покритие тъкмо в мерената реч. Сякаш ромите по природа мислят и сънуват стихове...

Преувеличавам сигурно, но атмосферата в залата наистина ми създаде подобна илю-

зия. Както ми създаде и още една – че ако ромското поетично творчество, пък и българското, в качеството им възможност на единна културна цялост, тоест, на наша национална поезия, можеха по-постоянно да звучат в публичното пространство, това от сама себе си би решило болния въпрос с предразсъдъците. Уви, за това трябват медии, а те са в никаква друга, паралелна дейност, лишена очевидно от стихове.

Искра ДИМИТРОВА